

חורה (0:6), מכבי חיפה (0:5).
 • 56 קבוצות נרשמו למשחקי גביע מדינה. בכללן: 12 קבוצות ליגה א', 26 קבוצות ליגה ב', 18 קבוצות ליגה ג'.
 • מכבי חיפה היתה הקבוצה שהשיגה את התוצאה הגבוהה ביותר במשחקי הגביע, בשני משחקים (נגד הפועל נס־ציונה 9:1, ונגד האודותובוסים מחיפה 9:0).
 • יחס שעריה של קבוצת הפועל פתח תקוה עמד על 4:19. (נגד מכבי יפו 5:1. הפועל נהריה 7:0. בית"ר תל־אביב 4:0. ה־פועל רמת־גן 2:0 ומכבי תל־אביב 3:1).
 • משחקי־הגמר שנערך בשבת האחרונה היה 18 במספר למן שנת 1929. בה זכו הפועל תל־אביב ומכבי החשמונאי ירושלים בצאתה בגביע הישראלי.
 • מכבי תל־אביב זכה עד כה 8 פעמים בגביע, הפועל תל־אביב — 5 פעמים, בית"ר תל־אביב — פעמיים, מכבי פתח־תקוה — פעמיים, והמשטרה הבריטית (לשעבר) — פעם יחידה.

אתלטיקה קלה מרתון למרגלות! התבור

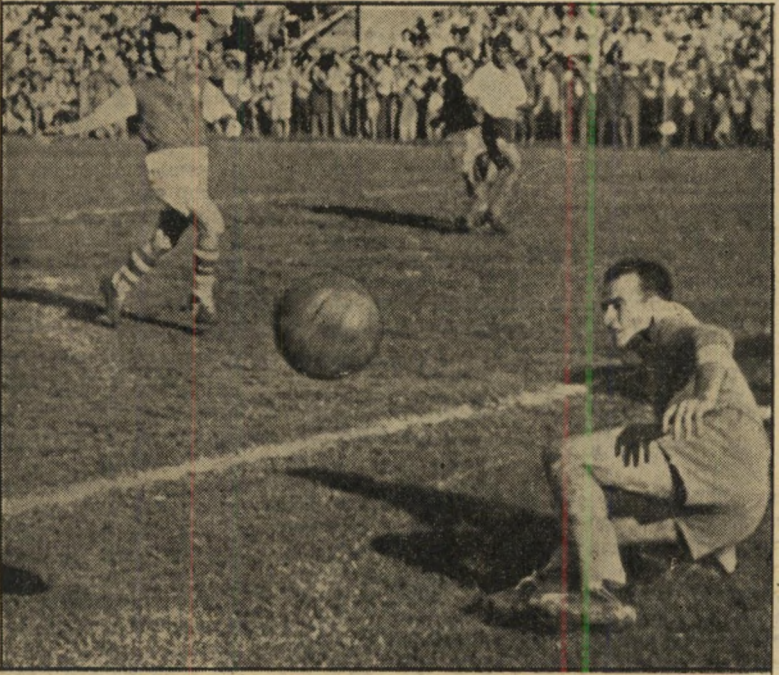
בשנת 490 לפני הספירה יצא רץ יווני בשם פאדיפיס, לדרכו מרתון, כפר נידח כמחוז אתיקה לאתונה — מרחק 22 מיל.

כפיו היתה בשורה גדולה, בשורת נצחון היוונים על הפרסים. הוא הגיע לכיכר המרכזית של אתונה, הספיק עוד להפליט את המר לים: "שמחו, כבשנו" ונפל ארצה ללא רוח חיים באפו.

לנצח בכל מחיר! 2445 שנה לאחר מותו הטרואי של פאדיפיס היווני, עלולה היתה להישנות התמונה. הפעם לא אתונה, אלא למרגלות הר התבור השוכן כבוד ב"גבול הצפוני של עמק יזרעאל. את מקומו של פאדיפיס היווני מילא הפעם ישראל אסולין (24), אתלט ישראלי למרחקים ארוכים, כים, שהיה קרבן אחת הסרגיות המסעירות ביותר בספורט הישראלי.

מדי שנה בשנה נערך מפעל ספורטיבי מסוג רתי לזכרו של מיסד הפלמ"ח, אלוף יצחק שדה, מירוף הקפת התבור, מרחק 10 קילור מטרים, שבוצע השנה זו הפעם הרביעית.

במירוף הראשון זכה ישראל אסולין, ובשני המירוצים שלאחריו הקדים להגיע לגמר שלום קהלני, רץ צעיר (21) מחדרה. השבת שוב נפגשו השניים. החלטתו של אסולין היתה

מירומבוין (שמאל) בועט לשער יוסוקר
 "קום אל הקרב, יוסלה!"

נחושה: לנצח בכל מחיר!
הגביע למפגור. אולם נראה כי הגורל העיוור בחר מבין שלוש מאות והמישים הששתים דווקא באסולין כקורבן המרוץ כולו. 9940 מטר הוביל בביטחה בראש ה־מירוף, וכשנותרו לו 60 מטרים בלבד על מנת לזכות בפרס המהודר, גביע מערכת על החשמר, אפסו כוחותיו והוא צנח ארצה בעיל־פון.
 גם הפעם זכה בגביע שלום קהלני, הגם שפיגר כל הזמן ב־200 מטר אחרי האלוף

כדורגל סוך טוב - הכל טוב

מלצר מהוקצע צעד בהנעה אל עבר אחד משולחנות אולסה־אירחים במלון דן, החוה קידה קלה והניח במרכז השולחן צלחת ובה מיסטינייר. אחד היושבים נטל את החשבון: 650 ל"י.
 איש לא השתומם על כך ששולחן אחד בלבד הגיע לחשבון כזה, כי לידו היו מסורכים אותה שעה הייא של מכבי תל־אביב ו־מעריציהם השונים. יוסף (יוסלה) מירימו־ביץ, שהיה הגורם העיקרי לסכום מנופח זה, היה גם הגורם העיקרי לסיבת ההילולה: שעות ספורות לפני כן שפכו יוסלה ועשרת חבריו דם, זיעה ונעצבים על משטח הבוץ הדביק שבאצטדיון הפועל היפוואי.

בית־מטבחים. המחזה, שנערך אותה שבת לעיני 12 אלף צופים, דמה יותר לקרב בזירת־פרים מאשר למשחק כדורגל. מצד אחד ניצבו אחד־עשר התוריאודורים אלופי פתח־תקוה, נרגשים, תוך ידיעה בטוחה כי נכון להם קרב שאין אכזרי ממנו, כי בקרב שחורים אמיתי אין גותנים לסר, שלא הוכרע ונשאר חי, לעלות שנית על הוירה. ואלו הפעם חזרו החיות הסצועות של מכבי תל־אביב, כששירי עורפם עוד שסועים מלהבי הבנדירוס, לאחר שנגולה בכורתם בליגה הישראלית בידי הייא ממלכס שהתנכלו להש־אירם מתיצמא בזכותם גם בגביע המדינה. איש מבין אלפי הצופים ההומים לא בא לראות חתיות אסתטיות והומאניות באותה התמודדות. אולם איש אף לא העלה בדעתו שיהיה זה בית־מטבחים על המגרש, קרב לחיים ולמוות.

בכל זועה מבצבץ אירשם גם זיק אנושי כלשהו. זיק זה נראה על המגרש בדמותו של יוסלה מירימוביץ, שלא שכה אף לרגע ש־המבצע קרב, בסומו של דבר, ספורטיבי ולא פעולה קרבית בגבול. בסיוע חברי קבוצתו יצחק נחמיאס, בנימין רבינוביץ, ושמואל (199) ישראלי, אירגן מערכת התקפות רצור פות ומחושבות שזיכו את קבוצתו בהחוקת גביע־המדינה לשנה נוספת, לאחר שקבעו ל־זכות המכבים שלושה שערים שהסתגנו אל הרשת הפתח־תקוואית, למרות הננתן העיל־אית של יעקב היסוקר שניצב בשער כאריה בפתח מאורתו, טרף בידי עשרת כדורים, שערים בטוחים, מרגלי מתקיפיו, לרבות מכת 11 מטר.

הגילי הנפלא של "ארדי" נמכר מעתה בקופסה מהודרת הנושאת אחד מדגלי האומות.
 האוסף 25 דגלים יקבל כפרס — מעטפה עם 25 בולים שונים.
 האוסף 25 דגלים של 25 אומות (דגל מכל אומה) יקבל מעטפה עם 100 בולים מובחרים.
 את הדגלים גזור מן הקופסא ושלח בדאר עם שמך וכתבתך המדויקת אל:
מבצע "שירבולים" — בית"ר ארדי

איזור התעשייה הרצביה

ארדי גלי קפוא

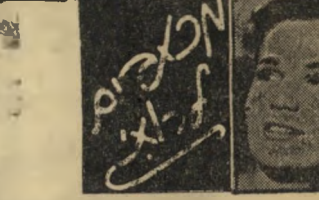
מועדון חברתי
 (945/787). ששמו האמיתי הוא "כר אודיון וכתובתו: בית זנו, ירושלים, מומין צעירים וצעירות ירושלמיים להצטרף אליו על־מנת ליצור חוג לחיי הברה מעניינים. ב"חוג זה, מקוה הוא, יהיה מקום למיולים בצוותא, הרצאות, חייכוחים ושמיעת מוסיקה טובה. פרט לכך, לא יינגד הלה להתכתב עם צעירה בניל 28 — 22 המתגוררת ברחוק מקום מירושלים, על כל נושא שתמצא לנכון. אשר לו — הירוף בן 28, משיכל, סובל מ־חוסר הברה בכלל וחוסר נפאי כפרט. אולם למרות זאת כטוח הוא שיהיה בירו לעניין את הנערה המיועדת.

כולם אומרים שאני
 כדו להוכיח את אבירותו, מוכן (945/788), שהוא נתניתי בן 20, להשאיר את נושאי התכתבותו לנערה בת 17 התל־אביבית ש־הרצה להתכתב אתו. הוא הדניש בפירוש שאינו רוצה להתכתב עם נתניית. ברבים אחרים, אומר הוא שאחרים אומרים שהוא (רוי) נחמד, בעל השכלה תיכנית — בחור פשוט וחביב — בליכום.
 מן הנערה שמתאות לכוון את עטה אליו, דורש הוא ש־"היה נחמדה, ויחד עם זה שטמפה ובעלת חוש־המור".

גימנוזמטית + סמינרמטית
 האחת בת 17, השניה — 18 — המסימות השנה את לימודיהן, זו בסמינר והאחרת ב־גימנסיה. (945/789) לשתיהן זיקה למוסיקה, בעיות חינוך, תיאטרון, ספרות טובה ואף בבילוי משותף ועליו כיות לבנות ניזן. שתיהן מאוהדות רצון להתכתב עם בחורים בימפטיים ונאים שהשכלתם תהיה נכונה מ־שלהן, ונוסף על כך שיהיו תל־אביביים.

נרוש, לא?
 לעומת זאת, כותבים לי שניים אחרים: "אנו שני צבירים בני 19 (נובה ממוצע של 1.80) מעזיזים לקחת לקבל מכתב משותף, או שניים צפרדים, משתי בנות חמודות בניל 18 — 18 שתהיינה מוכנות מכחינה נפשית לצרף את תמונותיהן, וששתענינה כירכיים אחרים, הוך מהאופנה האחרונה ז, עם כי הולכת רינה". (945/791) מוסיפים: "אם נכתוב שאנו אוהבים לטייל, לרקוד ונגם לשוחח על מדעי החברה, אמנות וקולנוע, זה יהיה נרוש, לא?"

להתכתבות, עיניים וירוקות
 (945/792) אף הם היום שני צעירים בעלי השכלה תיכנית, עליוס וחובכי בילוי, הי אומרים שתפארתם איננה דווקא על דרך הפילוסופיה והתרבות הנכונה. בניל 20. רוצים הם לבלות את זמנם הפנוי בהתכתבות עם שתי נערות חמודות, רצוי לבגודיות עם עיניים וירוקות, אומרים הם, (למה?) ותיסאיות, נוסף על כך.

דבר מוזר קרה עם אותו מכתב וזעף נגד החברה הסלוגית שהקים רעש כה גדול סביבו: נמצאו למכתב המקורי שני טוענים, נערה ונער, הטוענים כל אחד שהוא היא עוררה את הבעייה. כותבת הנערה:

"אני היא אותה נערה שכתבה את ה־מכתב הוועם על המושג 'חברה סלוגית', ראשית ברצוני לתקן את הודעתך כאילו אני משתייכת לחברה סלוגית בעוד שכתב־תי בפירוש, שאיני משתייכת לחברה מעין זו. דבר זה אינו מונע בעדי מלהגן על החברה הסלוגית... ושוב אני יכולה לה־זור ולומר, ללא חיתוך מבט צר־עין ופסימי, כי ריקודים ותנועות־גוף אינם מסוגלים להפוך אדם בעל אוני לקרייר ריסט חסר מטרה בחיים, סנוב, זעיר כורגני, שומר על מוסכמות מעובשות, אוהב יחיי' שעדי' וריקני."

מאחר שאיני מגינה על חברה אליה אני משתייכת, אוכל להתוכח על כך כאובייקטיביות ואולי גם אשתכנע לב־סוף?"

טוען הכחור:
 "פעם כתבת שיש לי ראש חביב, תודה, פתאום את מספרת בטורך (העולם הזה 940) על הנערה שיצאה חוצץ נגד הנוער הסלוגי."

הגידי נא לי, הנאוה בכנות, מאימתי זה הפכתי והייתי לנערה? חי ויפי זקני הנגלחים יום יום ואפילו בחזי שאיני חושב או א־פעם להתקמר ושבועתי, שעוד לא עברתי שום ניתוח ההופך גבר לנערה. ומה שעוני הנ"ל בטורך מכנה 'הנערה שלך', מה אני? לסכית?

התחשב במראך החמוד, איני תובע אותך לדין על הוצאת לעז ודיבה. ובאשר לעזוי — יתשוב לו כאות נפשו, שאני נערה. הייתי רק רוצה לראותו ורקד פעם הורה או דבק, ולראות ולהתבונן כמה עשו יצא לו מהתחככות 'עממית' כזאת של זרוע בזרוע ורגל או נעל ברצפה... נראה, שהוא מתכוון לאבק ולא לעשן. היי שלום, רותי, ואל תהסכיני שוב לבת מיניר.

שלך, אלי."